

PANIEK IN DE PRIVÉ-KLINIEK

(Verkeerde hulp op de eerste hulp)

Een dolle klucht in drie bedrijven

door

HENK ROEDE

Vlaamse bewerking: Chris Rudèl

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V. – 2000 Antwerpen

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **PANIEK IN DE PRIVÉ-KLINIEK** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **HENK ROEDE ; VI. bew. Chris Rudèl** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Copyright: © 2025 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van **TONEELFONDS JANSSENS** te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van **TONEELFONDS JANSSENS** te Antwerpen.

Tekst- en datamining voor gebruik en training van kunstmatige intelligentie is uitdrukkelijk niet toegestaan. All rights reserved, including those for tekst- and datamining for AI training and simular technologies

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 10 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(5à6 dames – 4à5 heren)

DOKTER HOOGENBOOM, een oudere vergeetachtige en verstrooide dokter, die over een paar dagen met pensioen gaat.

PIETJE VOGELS, een uitzendkracht van uitzendbureau Randdorp. Is niet vies van werken en pakt echt alles aan.

HOOFDZUSTER JEANINE, een kordate vrouw, die altijd alles weer op orde weet te brengen

VERPLEEGSTER MARIJKE, een ijverig, niet al te snuggere verpleegster

DOKTER ZOMERS, de nieuwe dokter, echter krijgt hij een auto-ongeluk op weg naar zijn nieuwe werk.

DIRECTEUR VANDEWALLE, zakelijke man, echter meer bezig met golf dan met het ziekenhuis.

SIMONNE WAEGEMANS, loopt de deur van de eerste hulp plat met al haar denkbeeldige kwaaltjes. Ze hoeft maar te horen van een ziekte en ze heeft het zelf ook.

SABINE MEESTERS, een patiënt die langskomt omdat hij een ongelukje heeft gehad. Maar echter nog wat langer blijft hangen om het nodige te onderzoeken.

REBECCA GROENER, komt met allerlei smoesjes op de eerste hulp, omdat ze eigenlijk gewoon een dokter aan de haak wil slaan.

PATIËNT SLOTEMAKERS, patiënt in het ziekenhuis. (v/m)

DECOR

Op het toneel staat een achterwand met drie deuren. Boven de eerste deur staat 'operatiezaal', de tweede deur is een lift en op de derde deur staat 'polikliniek'. Rechts staat een kleine balie met rechts enkele stoelen (wachtruimte). In de linker wand zit de voordeur In de rechterwand zit een deur naar de ziekenzaal.

EERSTE BEDRIJF

(Pietje Vogels komt binnen via de voordeur. Hij kijkt een beetje rond. Op een stoel zit patiënt Slotemakers in pyjama en kamerjas met een thermometer in de mond.)

PIETJE: We zullen eens zien waar het uitzendbureau me deze keer weer naartoe heeft gestuurd. Ik moest me hier melden en dan zou ik wel te horen krijgen wat ik moest doen. Dat zal wel weer schoonmaken zijn. Het ziet er hier inderdaad niet bepaald proper uit. *(loopt wat verloren rond)* Er is hier niemand te zien, behalve die patiënt daar. Een ziekenhuis, dat is zo eens iets anders.

(Dokter Hoogenboom komt door de deur van de ziekenzaal op, kijkt dan geschrokken naar Slotemakers)

HOOGENBOOM: U kan die thermometer beter niet in uw mond steken.

SLOTEMAKERS: Hij heeft inderdaad een vreemd smaakje.

HOOGENBOOM: Da's nogal logisch. De vorige patiënten hebben hem allemaal namelijk ergens anders ingestoken. Gaat u maar even op uw bed liggen. Op uw nachtkasje liggen uw medicijnen. Die moet u innemen met het glas water dat er naast staat. Ik kom direct de thermometer halen. *(leidt Slotemakers naar de ziekenzaal en slaat de deur daarna dicht en loopt verder het podium op, dan ziet hij Pietje staan)* Dag meneer, kan ik u met iets helpen?

PIETJE: Ja, ik moest me hier aanmelden voor mijn jobke.

HOOGENBOOM: Jobke? Zeg maar gerust job. Het is niet niks wat u hier gaat doen. Welkom in ons ziekenhuis. We zaten echt op uw komst te wachten. Ik ben dokter Hoogenboom.

PIETJE: Ik ben Pietje, Pietje Vogels.

HOOGENBOOM: Tiens, ik dacht dat u anders heette? Doet er niet toe. Pietje, ik ben blij dat ge er zijt.

PIETJE: Ik ook. Ik zat nu al enkele maanden zonder werk en dan begint ge u zo rap te vervelen, hé.

HOOGENBOOM: Natuurlijk! Niet te geloven dat ge na zo'n lange opleiding te hebben gevolgd, niet aan werk kunt geraken.

PIETJE: Zo lang duurde dat nu ook weer niet.

HOOGENBOOM: En het werd hoog tijd.

PIETJE: Ja, het is hier inderdaad wel wat smerig.

HOOGENBOOM: Smerig? Ja, het kan er hier soms wel wat smerig aan toe gaan. Vooral als er een spoedgeval is. En ik ben dringend toe aan mijn pensioen.

PIETJE: Oh, gij zijt hier de schoon...

HOOGENBOOM: Ik ben hier de dokter die u gaat opvolgen. Ik zal u nog een paar dagen inwerken en daarna kan ik eindelijk gaan genieten van mijn pensioen! Ik heb m'n puzzel van 2000 stukjes al klaargelegd.

PIETJE: U opvolgen als dokter? Ik weet niet of ik daar de juiste papieren voor heb?

HOOGENBOOM: Natuurlijk wel. Ik heb het allemaal gelezen. U hebt zelfs een uitstekende staat van verdienste! Een wc-rol telt minder velletjes papier dan uw CV!

PIETJE: *(Verbaasd)* Als gij het zegt... Ze zullen me natuurlijk niet zomaar naar hier hebben gestuurd.

HOOGENBOOM: Kom, ik zal u de afdeling even laten zien! Where the magic happens! *(mijmerend)* God, wat heb ik hier in al die jaren veel mensen opnieuw opgelapt. Soms heb ik er zelfs van twee terug eentje gemaakt. Maar daar zullen we het later wel over hebben, eerst de rondleiding!

PIETJE: *(verward)* Dat is vriendelijk van u.

HOOGENBOOM: Dat daar is de ingang, maar dat wist u natuurlijk al.

PIETJE: Ja, langs daar ben ik binnengekomen.

HOOGENBOOM: En hier achter de balie zit meestal Jeanine, de hoofdverpleegster. Maar die zal nu wel samen met Marijke in het rookkot zitten te dampen. Je snapt dat niet hé. Dan kiezen ze voor een beroep om mensen met hun gezondheid te helpen en ondertussen paffen ze zich dood. *(wijst)* Dat zijn de deuren naar de operatiezaal. Voor het gemak hebben we het er ook boven laten zetten. Het stond er eerst niet op, maar dan was je goed bezig met te snijden en dan komt er ineens iemand binnen die op zoek is naar de toiletten... Hier in het midden is de lift naar de andere verdiepingen en daarnaast is de toegang tot de polikliniek. Dit hier is de wachtzaal voor alle gevallen die nog recht in een stoel kunnen blijven zitten, zonder al te veel te op de vloer te lekken en achter deze deur is de ziekenzaal, waar we die patiënten parkeren die niet met alleen een pleisterke kunnen geholpen worden. Voila, dat is het zo ongeveer. Lijkt het zo'n beetje op uw vorige werkomgeving?

PIETJE: Nee niet echt...

HOOGENBOOM: Ach, u gaat het snel gewoon worden. Maak u maar geen zorgen... *(denkt na)* Ik moest toch nog iets doen, maar wat was dat nu weer... Oh ja, ik moet nog naar meneer Slotemakers gaan kijken in de ziekenzaal.

(De deur van de ziekenzaal gaat open en Slotemakers komt op met een ziekelijk gekreun en wrijvend over zijn buik)

Meneer Slotemakers, wat is er met u aan de hand?

SLOTEMAKERS: Dat voelt niet goed, dat glas in mijn maag.

PIETJE: Glas in uw maag?

SLOTEMAKERS: Ja, ik moest die pillen en een glas innemen van de dokter!

HOOGENBOOM: Innemen met een glas water... Tjongejonge, dit hou je toch niet voor mogelijk. Maar dat lossen we wel weer op. Een paar tikjes met een hamer op de maag en het glas komt er te zijner tijd in stukjes uit. Ik moet dringend aan de slag, letterlijk en figuurlijk. In de polikliniek hangt nog wel een nieuw uniform voor u. Ik kom straks terug en dan praten we verder over uw nieuwe job! *(gaat af via de ziekenzaaldeur met Slotemakers aan de arm)*

PIETJE: Amai, dit is wel een heel andere job dan dat ik gedacht had. *(loopt ondertussen naar de deur van de polikliniek en doet die open)* Ah, hier hangt inderdaad een witte jas! Hé en ook nog zo nen 'tettoscoop'. *(pakt een stethoscoop, doet die om, trekt de jas aan en vervolgens doet hij de deur weer dicht. Hij doet de stethoscoop in zijn oren en pakt het luistergedeelte in zijn hand.*

Vervolgens drukt hij hem tegen zijn borst) Kodonk kodonk kodonk ko...???
(Geschrokken gaat Pietje met de stethoscoop over zijn borst en komt bij zijn buik uit) Kodonk kodonk. Pff gelukkig. De hartslag is gewoon wat naar beneden gezakt. (Dan houdt hij de stethoscoop voor zijn mond) Hallo! (Vervolgens grijpt hij pijnlijk naar zijn oren en rukt de stethoscoop af en doet hem om zijn nek. Waarna hij nog pijnlijk over zijn oren wrijft) Allee vooruit, ik ben dus dokter! Waarom ook niet. Het verdient alleszins beter dan... Ik dacht alleen dat ge daar veel meer voor moest gestudeerd hebben. Maar ja, als hij het zegt... Trouwens, hij zal het me allemaal nog wel uitleggen en anders vraag ik het wel aan die twee verpleegsters.

(Via de lift komen Jeanine en Marijke op)

JEANINE: Ah, daar is de nieuwe dokter! Welkom, ik ben Jeanine, de hoofdverpleegster. En dit is Marijke, de verpleegkundige.

MARIJKE: Goed dat u er bent. We kunnen in dit zothuis wel wat extra hulp gebruiken.

JEANINE: Ja, want aan de ouwe hebben we niet zo veel meer!

MARIJKE: Allee Jeanine, zo spreekt ge toch niet over dokter Hoogenboom.

JEANINE: Maar Marijke, het is toch waar. Hij geraakt amper nog vooruit, hij wordt altijd verstrooider en hij vergeet ook nog eens alles. Hij is een levensgevaar voor onze patiënten. Overlaatst kreeg hij tijdens een operatie een telefoontje. Hij is de operatiezaal uitgelopen en daarna was hij helemaal vergeten dat hij aan het opereren was en is naar huis gegaan.

MARIJKE: Da's juist. Gelukkig heeft de nachtwaker toen de patiënt op de operatietafel gevonden. Hij heeft de ouwe direct opgebeld zodat die de arme man alsnog dicht heeft kunnen naaien. Maar gelukkig hebben we nu een nieuwe deskundige dokter!

PIETJE: Ik moet natuurlijk nog wel het een ander leren.

MARIJKE: Dat komt wel in orde! U bent niet voor niets dokter geworden.

PIETJE: In ieder geval lijkt me het een plezante job! Het is zo eens iets anders.

(De ingangdeur zwaait open en dokter Zomers komt binnenstrompelen. Zijn kleding zit onder het bloed. Na een paar stappen stort hij neer aan de voeten van Pietje)

Maar enfin, ge maakt heel de vloer smerig! Weet gij wel hoeveel moeite dat kost om dat weer proper te krijgen?

(Jeanine en Marijke haasten zich naar Zomers en rapen hem op)

MARIJKE: Wat moeten we doen dokter?

PIETJE: Gooi die zatlap maar buiten!

JEANINE: Zatlap? Die meneer is zwaar gekwetst en hij is niet zat maar bewusteloos.

PIETJE: Oh... geef hem dan maar wat water of zo.

JEANINE: Kom Marijke, we zullen hem naar de polikliniek brengen. Dan moet u hem straks maar inwindelen dokter! O, en Marijke, neemt gij die nietmachine van het bureau mee?

MARIJKE: Deze? *(Houdt een nietmachine omhoog)* Wat gaat ge daar mee doen?

JEANINE: Daarmee kunnen we de eventuele wonden dichtnieten.

(De drie pakken Zomers op en slepen hem door de deur van de polikliniek en

gaan ook zelf allemaal af. De liftdeuren gaan open en directeur Vandewalle komt op, netjes in kostuum en met een grote uitgedoofde sigaar in zijn mond)

VANDEWALLE: Zo, een nieuwe dag, nieuwe kansen. Niet hier natuurlijk, maar op de golfbaan.

(Via de deur van de ziekenzaal komt dokter Hoogenboom op. Hij ondersteunt Slotemakers)

HOOGENBOOM: Nu moet u een paar rondjes rond het ziekenhuis lopen. Door de beweging zakt dat glas vanzelf naar de plaats waar het er uit moet komen.

(Dokter Hoogenboom laat Slotemakers los, die al strompelend naar de ingang loopt)

Vooruit, lopen heb ik gezegd!

(Slotemakers sprint naar de ingang deur, met beide handen op zijn buik en gaat via de deur af)

VANDEWALLE: Ah, dokter Hoogenboom.

HOOGENBOOM: Dag meneer de directeur.

VANDEWALLE: Hoe gaat het met uw laatste dagen?

HOOGENBOOM: Laatste dagen? Er is niets verkeerd met mijn gezondheid.

VANDEWALLE: Met uw laatste dagen hier in het ziekenhuis, bedoel ik.

HOOGENBOOM: O dat, goed hoor. Ik heb vandaag zelfs al kennis gemaakt met mijn opvolger.

VANDEWALLE: Ja, natuurlijk. Dokter... ach, hoe is zijn naam nu weer?

HOOGENBOOM: Tja, hij heeft het gezegd zenne... *(denkt na)* Pietje, geloof ik. Pietje Vogels.

VANDEWALLE: Dokter Pietje? Nee, die naam kan ik me niet herinneren. Maar ja, Ik heb ook zoveel sollicitanten gezien. Ik heb uiteindelijk alle namen op een papiertje geschreven en er toen met mijn ogen dicht ééntje uitgetrokken.

HOOGENBOOM: Hij lijkt me anders wel bekwaam te zijn.

VANDEWALLE: En heb je de nieuwe schoonmaker ook al gezien?

HOOGENBOOM: Nee nog niet.

VANDEWALLE: Ja, de vorige heb ik onmiddellijk moeten ontslagen. Kan je je dat voorstellen: die negeerde het rookverbod hier. Dan moet je als directie natuurlijk onmiddellijk ingrijpen. *(tipt een askegel van zijn sigaar)*. Wat een boeltje zou het hier anders worden!

HOOGENBOOM: We zijn dan ook heel blij met u als directeur. U ben een man met principes!

VANDEWALLE: Och, hij was ook gewoon te duur. Ik moet tenslotte aan het einde van het jaar nog wel mijn bonus kunnen uitbetalen aan mezelf. En dat zijn natuurlijk ook principes.

HOOGENBOOM: Goed, dan ga ik maar weer eens aan de slag. Met wat was ik nu weer bezig... O ja, ik moest nog van iemand de temperatuur opnemen. Maar waar is mijn thermometer nu naartoe... Och ja, die heeft Slotemakers nog...

(Dokter Hoogenboom loopt naar de deur van de polikliniek en gaat er door af. Op

dat moment komt door de ingangdeur Simonne Waegemans op)

SIMONNE: Zijt u een dokter?

VANDEWALLE: Nee mevrouw, ik ben de directeur.

SIMONNE: O, dan ben ik bij u verkeerd. U moet weten, overlaats vertelde mijn buurvrouw dat ze zoveel last had van haar maag en toen bleek dat een maagzweer te zijn.

VANDEWALLE: En hoe gaat het nu met haar?

SIMONNE: Beter. Maar toen ze dat vertelde, voelde ik dat ik ook zo'n last van mijn maag had. Ik denk dat ik ook een maagzweer heb.

VANDEWALLE: O, maar dat kan nog andere oorzaken hebben hoor.

SIMONNE: Denkt u?

VANDEWALLE: U kunt ook iets verkeerd gegeten hebben. Voelt u zich ook misselijk?

SIMONNE: Nu u het zegt! Ja, ik voel me ook ineens misselijk!

VANDEWALLE: Dan zou u natuurlijk ook zwanger kunnen zijn. Voelt u niets stampen?

SIMONNE: Nu u het zegt! Ik voel ook iets stampen!

VANDEWALLE: Er zal zo dadelijk wel iemand komen om u te helpen. Ik moet dringend weg. Mijn golfsticks wachten! *(gaat door de liftdeuren af.)*

SIMONNE: *(in de war)* Ik? Zwanger! Maar hoe is dat dan gebeurd? Ik heb al jaren gene vent aangeraakt!

(Jeanine komt door de deur van de polikliniek op)

JEANINE: Dag mevrouw Waegemans. *(zucht)* Wat scheelt er nu weer aan?

SIMONNE: Ik ben zwanger!

JEANINE: *(Gaat achter haar balie zitten en begint met papierwerk)* O, vandaag bent u zwanger? Het is iedere dag weer iets anders hè. Gaat u maar zitten, de dokter komt direct.

SIMONNE: *(Gaat op een stoel in de wachtruimte zitten)* Hopelijk blijft hij niet te lang weg, straks begint de bevalling voor hij hier is!

JEANINE: Zo'n vaart zal het wel niet lopen. Meestal duurt dat negen maanden. Hoelang geleden denkt u dat het verwekt is?

SIMONNE: Eh... *(denkt diep na)* Patrick was de laatste... en dat is drie jaar geleden!

JEANINE: *(Cynisch en niet opkijkend van haar werk)* Dan is de baby al een beetje overtijd. Maar dat is niet erg, dan kan hij al lopen als hij geboren wordt.

(Slotemakers komt via de ingangdeur opgelopen, nu met beide handen tegen de billen)

SLOTEMAKERS: Waar is de dokter? Dat voelt echt niet goed hier beneden!

(Dokter Hoogenboom komt op via de polikliniek)

HOOGENBOOM: Ah, daar bent u! En? Komt er al een beetje beweging in?

SLOTEMAKERS: Het voelt zo raar hier beneden!

HOOGENBOOM: We zullen er direct eens naar zien. Maar eerst iets anders: waar is mijn thermometer naartoe?

SLOTEMAKERS: *(wijst)* Ook daar natuurlijk.

HOOGENBOOM: Hoe bedoelt u?

SLOTEMAKERS: U zei dat ik hem daar in moest stoppen!

HOOGENBOOM: Als ik zeg dat u die ergens in moet stoppen, dan bedoel ik natuurlijk alleen maar het puntje en niet de hele thermometer. Vooruit, kom maar mee, dan pak ik de verlostang.

SLOTEMAKERS: Verlostang?

HOOGENBOOM: Hoe denkt u anders dat ik die er uit u moet krijgen?

(Via de ingangdeur komt Sabine Meesters strompelend op, onder haar arm draagt ze een map. Ze loopt naar de balie. Ondertussen gaan Slotemakers en dokter Hoogenboom af via de ziekenzaaldeur)

SABINE: Is dit hier de spoedafdeling?

JEANINE: Ja hoor, zegt u het maar.

SABINE: Mijn naam is Sabine Meesters. Ik heb deze ochtend op mijn duim geslagen en nu heb ik last van mijn been.

JEANINE: Dat klinkt niet bepaald logisch mevrouw.

SABINE: Ik was een dakgoot aan het repareren, toen ik met de hamer op mijn duim sloeg. Ik schreeuwde het uit van de pijn. Daardoor verschoot mijn hond. Die ging lopen en sprong over de schutting in de tuin van de burens. Daar liep hun kat rond die toen snel via de regenpijp van hun huis naar omhoog vloog. Op het dak van dat huis zaten een paar duiven, die op hun buurt gevluht zijn voor de kat. Die duiven vlogen recht op mij af. Eéntje bleef met zijn poten in mijn haar vastzitten, waardoor ik mijn evenwicht verloor en ik met ladder om ben gevallen. Vandaar dat ik nu last heb van mijn been.

JEANINE: *(Kijkt niet op van haar werk)* Gaat u daar maar even zitten. De dokter komt zo bij u.

SABINE: Heeft u eigenlijk wel geluisterd naar wat ik u vertelde?

JEANINE: Wie? Ik? Nee, na de hond was mijn aandacht weg. Ik vroeg ook niet om een uitleg. Ik zei gewoon dat het niet logisch was.

SABINE: Zeg, wat voor ziekenhuis is dit?

JEANINE: *(Kijkt nog steeds niet op)* Dat staat boven de ingang op de gevel.

(Sabine gaat naar het zithoekje en gaat naast Simonne zitten. Ondertussen pakt ze een pen en papieren uit haar map en kijkt goed om zich heen om alles op te nemen. Ze klikt met haar zere duim op de achterkant van de pen en geeft een schreeuw van pijn)

SABINE: Ook een ongelukje gehad?

SIMONNE: Ja, ik denk het wel! Die duim van u ziet er ook niet goed uit.

SABINE: Nee, ik kan bijna niet schrijven. Hij doet ook verschrikkelijke pijn.

SIMONNE: Nu u het zegt. Mijn duim begint ook helemaal te tintelen.

(Door de deur van de polikliniek komen Pietje en Marijke op met tussen hen in dokter Zomers die van kop tot teen in het verband zit, ook zijn gezicht, zodat hij niets ziet, maar ook niets kan zeggen. Ze zetten Zomers op één van de stoelen)

JEANINE: Amai dokter, u heeft het ineens serieus aangepakt. Was het zo erg?

PIETJE: Ik zou het niet weten, maar ik dacht, hoe meer verband hoe beter. Zo blijven alle onderdelen tenminste op zijn plaats zitten en kan hij niets verliezen.

MARIJKE: *(Diepe bewondering)* O, hij is zo handig met verband! Langs rechts, langs links, hij kan het allemaal!

JEANINE: Dokter, we hebben hier nog een spoedgeval...

SIMONNE: Ja, inderdaad!

JEANINE: Nee! U niet. Aan uw buik te zien duurt het nog wel een paar maanden. Mevrouw Meesters heeft op haar duim geslagen.

PIETJE: Ach mevrouw Meesters, en hoe gaat het nu met uw duim? *(Sabine steekt haar duim omhoog. Pietje denkt dat het daarom oké is met Sabine)* Dat is goed. De volgende patiënt...

SIMONNE: Dokter, het zit zo...

JEANINE: Nee dokter! U moet naar haar duim kijken en ze loopt ook niet al te goed.

PIETJE: Loopt u niet zo goed?

SABINE: Nee, inderdaad.

PIETJE: Hebt u hoofdpijn?

SABINE: Ja, een beetje.

PIETJE: Dat herken ik. Daar had ik dit weekend ook last van. Dat is duidelijk een geval van een kater!

SABINE: Maar ik heb geen druppel gedronken! Ik ben van een ladder gevallen, toen ik tijdens het repareren van de dakgoot op mijn duim sloeg.

PIETJE: Dan kunt u de volgende keer de hamer beter met uw twee handen vasthouden.

SABINE: Hij begint helemaal op te zwellen!

PIETJE: Da's niet erg. Dan prikken we er wel een gaatje in, dan kan hij terug leeglopen. Komt u maar mee, volgens mij hebben we nog wel wat verband over.

SABINE: O, ik pak mijn papieren even.

PIETJE: Wat schrijft u dan allemaal op?

SABINE: Niks speciaals...

(Pietje en Sabine gaan af via de deur van de polikliniek. Marijke gaat naar Jeanine, die nog steeds achter de balie zit)

MARIJKE: Het lijkt me een hele handige dokter! Hij is alleen nog wat onzeker. Ik vroeg of hij ook een spuit met kalmeringsmiddel nodig had. Ik bedoelde natuurlijk voor de patiënt, maar toen ik hem aan de dokter gaf, stak hij hem bij zichzelf in de arm!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 bestellen@toneelfonds.be

 03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSSENS**
Voor de juiste keuze